

Fericirea stabilă, de durată - Partea a doua

Așadar, este vorba despre a aprecia ceea ce ai, de a aprecia ceea ce este impermanent. În acest fel, chiar dacă trăiești o singură zi, vei avea o viață bună.

Mi se spunea la Centrul de Refugiu, "Uau, avem nevoie de mai mulți ca tine, pentru că tu faci munca a patru sau cinci oameni." De fapt, nu este adevărat; nu făceam munca a patru sau cinci oameni, pur și simplu făceam ce trebuia făcut. Doar că alți oameni nu făceau atât de mult. Astfel, prin comparație pare că făceam munca a patru sau cinci oameni. Dacă ei și-ar fi ridicat nivelul, ar fi făcut la fel. Despre asta este vorba - să îți crești nivelul. Astfel, când înțelegi acest lucru, când vine timpul, nu ai nicio frică. Când vine timpul ca moartea să vină, "Ah, sunt pregătit pentru tine". De aceea, se spune că practica budistă te pregătește pentru moarte. Când ai avut grijă și te-ai comportat cum trebuie și ai folosit timpul cu înțelepciune, iar moartea vine, este timpul să pleci, este timpul să te muți la un alt hotel. Faci check-out-ul și pleci spre alt loc. Nicio problemă.

Dacă tratezi oamenii cu aceeași înțelegere, atunci fie că acești oameni sunt cu tine, fie că nu, nu este nicio diferență, nu ai nevoie de acești oameni lângă tine. Când ești acolo îi prețuiești, îi tratezi într-un mod corespunzător, interacționezi cu ei într-un mod corect dacă sunt acolo, și dacă nu sunt acolo nu le simți lipsa. Niciun atașament, nicio aversiune; dar când ești acolo, ca și cum mănânc nuci - mănânc nuci. **Practica budistă se referă la a trăi fiecare moment așa cum este.** Respectă fiecare moment așa cum este, pentru că nu știi, poate nu vei mai avea șansa din nou. Odată ce o condiție a dispărut, este pierdută. Așadar, când condiția nu a dispărut ce se întâmplă - nicio frică, pentru că aceasta este condiția care apare. Ceea ce se naște moare, este totul din cauza condițiilor. Dacă nu ar exista condiții nu ai putea; deci nu le lăsa să te distragă sau să îți provoace confuzie; în acest mod nu vei avea de ce să te îngrijorezi în legătură cu nașterea, bătrânețea, boala și moartea. Nu este nimic care să provoace îngrijorare, dacă a venit timpul să pleci, este timpul să pleci. Pregătește-te, fii gata să pleci - ești bine pregătit. Traind în acest mod, o zi este mai prețioasă decât dacă ai trăi sute de ani. Pentru că dacă ai o singură zi, atunci ai viață, trăiești cu adevărat. În acest moment sunteți îngrijorați în legătură cu contracte, cu munca voastră, cu proiectul acela, cu slujba aceea, vă faceți griji în privința unei mașini mai mari, în privința unui frigider mai mare. De fapt, toate aceste griji înseamnă o agitație pentru nimic.

În această lume totul este temporar și de aceea nu este real, dar practicile voastre rămân reale. Rămâneți reali cu practica voastră într-un mediu care nu este real. Oamenii nu sunt consistenți; oamenii, deși le puteți arăta bunătate, s-ar putea să vă răsplătească cu ceva contrar, pentru că totul este cu susul în jos. Și, ghiciți ce, nu contează, pentru că nu o faceți bazându-vă pe faptul că "Dacă sunt drăguț cu tine ești și tu drăguț cu mine", "Te ajut cu condiția să mă ajuți". Nu. **Îți ajutăți atunci când este momentul potrivit să îi ajutați, iar după aceea nu vă mai gândiți la asta, lăsați totul să treacă.** Pentru că dacă vă agățați de acest lucru s-ar putea să găsiți persoana; oamenii deseori nu se simt confortabil cu acest lucru. Se simt îndatorați față de voi, din cauza mândriei. Fără mândrie nu ați avea niciun resentiment.

Resentimentul apare din cauza mândriei. Este tot timpul vorba de mândrie, vă mândriți cu cunoașterea voastră, vă mândriți cu perspicacitatea voastră, cu faptul că sunteți atât de inteligenți, vă mândriți cum faceți una, cum faceți alta; mândrie. Așadar, chiar dacă aveți abilitate, vă mândriți cu abilitatea voastră, și pentru că nimeni nu poate supraviețui singur, toți depindem de cineva, și astfel tot timpul ajungeți să aveți resentimente față de alți

oameni. Chiar dacă nu aveți nicio soluție decât să primiți ajutorul, dar voi aveți resentimente. Și din cauza mândriei nu aveți nicio rușine. De aceea oamenii iau, și iau și iau, și nu dau niciodată înapoi. De aceea devin stafii înfometate. Când dăruiești mai mult decât primești, aceea este calea de a accede către tărâmurile mai înalte; ok. Când iei mai mult decât dai, aceasta înseamnă să cobori înspre tărâmurile inferioare. Aceasta este formula, bine?

Ai o afacere; primești și reinvestești, astfel încât să faci și mai bine, servicii mai bune pentru clienți, asta este bine. Continuă să reinvestești, totul este recirculat, ai servicii mai bune, calitate mai bună în toate. Dar, dacă doar iei și nu vrei să reinvestești în lucruri, uiți de furnizor, nu îl plătești, uiți de oamenii care te ajută, ajungi precum stafiile înfometate, compania ta se va închide - zgârcenie.

Astfel, uneori oamenii spun "Mi-e rușine, mă simt rușinat", dar ce ați făcut în legătură cu asta - nimic; deci încă stafiile înfometate. Arată ca stafiile înfometate, se poartă ca stafiile înfometate. Cât de comun - foarte comun. Așadar, orice problemă - nicio problemă. Mă simt confortabil cu stafiile înfometate de oriunde, dau învățături stafiilor înfometate. De fiecare dată când ofer învățături spun această frază: "Oricine ai fi, orice ai fi, dacă ești aici, fie ca aceasta să fie într-o limbă pe care o înțelegeți și te va ajuta. Deci, fie că apari în fața mea sau nu apari, este la fel. Este alegerea ta."

În acest fel, nu veți avea nicio frică, și veți folosi condițiile pe care le cunoașteți ca nefiind reale, sunt doar temporare, dar le folosiți pentru practică. Ca simularea; ca și cum ai practica într-un simulator, unde lucrurile nu sunt reale, dar practici ca și cum ar fi. Este ceea ce fac oamenii care se pregătesc să devină piloți; să utilizezi un avion real este foarte costisitor, de aceea folosesc simulatoare. Zbori într-un mediu virtual generat de computer. Nu este real, dar este ca și cum ar fi, deci te pregătește pentru momentul când va fi real. Și datorită acelei practici vei ști ca trebuie să te comporți adecvat la momentul oportun. Acest lucru ne poate ajuta să înțelegem.

Această viață pe care o aveți acum, deja o aveți, nu așteptați până mai târziu. **Această viață nu este pentru a vă irosi timpul cu lucruri lumesti.** Aveți nevoie de suport material, bineînțeles, aveți nevoie de un loc în care să stați, aveți nevoie de mâncare și alte lucruri; de acord. Dar acestea nu sunt principalul motiv pentru nașterea ca om. Chiar nu este, deci nu pierdeți timpul cu astfel de lucruri; nu deveniți obsedați de ele, nu vă lăsați acaparați de ele. Nu vor dura și nu vor aduce niciun beneficiu.

Deși în viețile trecute nu v-ați eliberat de condiția nașterii și a morții; nu ați obținut încă rezultatele practicii. Dacă ați fi făcut-o, nu ați mai fi aici; nu ați mai fi ființe obișnuite. Faptul că sunteți aici, înseamnă că practica voastră nu a fost finalizată încă. Astfel, ceea ce a trecut, a trecut, ceea ce este important este acest moment. Nu va irosiți timpul acum. Un practicant nu este obsedat de trecut, și nici nu face speculații despre viitor. Cel mai important lucru este să folosiți bine acest moment pe care îl aveți. Utilizând această viață acum pentru a obține rezultatul - dacă sunteți pregătiți pentru el, starea de Buddha, iar dacă nu cel puțin să fiți unul dintre cei care intră în curent, ceea ce înseamnă că ați intrat în curentul adevărului și nu veți mai ajunge stafiile înfometate, animale, în tărâmurile ladului, din nou și din nou. Pentru că demonstrați calitățile unei stafii înfometate acum, înseamnă că încă nu sunteți eliberați de acele calități. Este un reziduu din viețile trecute. Apoi, dacă puteți obține rezultatul unei bune practici în această viață, atunci această viață nu va fi irosită.

Chiar și Buddhașii trecutului, dacă nu ar fi obținut o stare de realizare completă, nu ar fi fost diferiți de oamenii de astăzi. Dacă puteți obține acea recunoaștere, capabili de a recunoaște natura fenomenelor, chiar dacă sunteți un om al prezentului nu veți fi diferit de un Buddha din trecut.

Deseori oamenii mă întreabă: "**care este diferența dintre un Buddha și ființele normale?**" Buddha se referă la cei care s-au trezit, complet realizați. **Oamenii obișnuiți care au atins acea stare de a fi complet realizați, aceia sunt Buddha.** În timp ce, ființele obișnuite sunt Buddhasi care nu s-au trezit încă. Deci, dacă se trezesc, ei vor deveni Buddha, dar pentru că nu au făcut acest lucru sunt în această stare. Diferența este, de fapt, chiar atât de simplă; pare ceva foarte mărunț dar este o mare diferență între a fi un Buddha și a fi un om normal. Deci, diferența este între cel care este treaz și cel care nu este. Aceasta este singura diferență.

De aceea, se spune astfel: "Mintea ta, Buddha și ființele simțitoare, nu există nicio diferență între cele trei." **Buddha poate atinge starea de realizare și noi, de asemenea, putem atinge acea stare de realizare.** Natura minții este aceeași. Dacă renunțați la mintea conceptuală, vă eliberați de mintea care se agață de toate tipurile de așa-numita cunoaștere, și vă întoarceți la mintea originală, atunci nu este nicio diferență. Deci, nu este nevoie să rămâneți prea mult într-o stare de așa-zisă auto-compătimire sau să fiți prea umili într-un astfel de sens, amintiți-vă acest lucru: abandonați ceea ce nu este de ajutor... există o zicală care spune "când ești măcelar, omori animale și vinzi carnea, și apoi pui jos acel cuțit, este înțelept acel măcelar care pune cuțitul jos și spune: Nu voi mai folosi acest lucru niciodată". În acel moment, este pe calea de a deveni un Buddha".

Așadar, atunci când **începi cu motivația corectă**, ce tip de motivație? Acum, motivația voastră este "Vreau să am grijă de mama mea, de tatăl meu, de nepoata mea, de copiii mei, de soțul meu, de soția mea, poate de vecinul meu, poate de câinele și pisica care vin în casa mea"; este foarte frumos, dar este o minte îngustă. O minte cu adevărat mare este "Vreau să am grijă de toate ființele din toate cele zece direcții". Și când practici, nu practici spunând "Îmi doresc ca Buddhașii celor trei timpuri și Mahasattvașii Bodhisattva celor trei timpuri să îmi binecuvânteze familia". Aceea este rugăciunea unui om obișnuit. Vei spune în loc "Mă rog către toți Buddhașii și marii Bodhisattvașii din trecut, prezent și viitor, să aibă compasiune și să ofere binecuvântări tuturor ființelor simțitoare din cele zece direcții." În același timp spui "Doresc binecuvântări pentru fiica mea, câinele meu, mătușa mea, vărul meu de departe, și continui aproape o oră până epuizezi toată lista cu membrii familiei; cum se compară aceasta cu "toate ființele simțitoare din cele zece direcții". Care credeți că are mai mult merit; gândiți-vă. Cereți binecuvântări pentru o singură persoană, pentru o singură persoană; ființe fără număr în toate cele zece direcții; nu poate fi calculat.

Așadar, aveți nevoie de o motivație înaltă, aveți nevoie să stabiliți o aspirație înaltă și să vă doriți să atingeți iluminarea. Și apoi, cum să nu atingeți rodul corect. Aveți nevoie să aveți aspirații - cu aspirații totul se poate întâmpla. **Practica este chiar așa de simplă; nu este atât de complicată.** Se întâmplă când sunteți atrași și vă complaceți în atâtea înțelegeri greșite; sunteți distrași de așa-numita voastră cunoaștere: obstacole din cauza perspectivelor voastre, cunoașterii voastre. Toată cunoașterea pe care o aveți, cum se compară aceasta cu toată cunoașterea lumii care există deja? Spuneți: "Sunt expert în asta și în asta; sunt consultant în asta și în asta". În compania voastră, da; în mica voastră echipă de oameni, da; dar sunteți un consultant al lumii? Sunteți un consultant al universului? Dar puteți fi un veritabil, adevărat maestru; cum puteți deveni un adevărat maestru al

universului? Când nu sunteți diferit de univers; când tu și universul devii una. Cum? Cine poate fi așa? Numai un singur tip de ființă poate fi astfel; acele ființe sunt cunoscute ca Buddhași. Aceasta este tot.

Deci, terminam pentru această dimineață și începem din nou după-amiază.

Sfârșit.